ΕΤΟΣ ΙΑ'. ΑΡΙΘ. (149) — (3,774)

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

ΚΥΡΙΑΚΗ, 17 Μαρτίου 1913

ΤΙΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Τρίμηνος	Δρ. 9		
Ἑξάμηνος	» 16	Χρυσᾶ φράγκα	20
Ἐτησία	» 30	Χρυσᾶ φράγκα	40

Μετὰ μηνιαίου παραρτήματος μεγάλου σχήματος

ΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Α' ΦΥΛΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Εἰς τὴν 3ην σελίδα ὁ στίχος..... λεπτὰ 50
Εἰς τὴν 4ην σελίδα ὁ στίχος..... » 25

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 16—ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 201

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΩΠ

Ar36c-19130317-02

Η ΝΙΚΗ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ

Εἰς τὴν σειρὰν τῶν νικῶν αὐτοῦ ὁ Σερβικὸς στρατὸς προσθέτει καὶ νέαν περιφανῆ ὄντως, τὴν νίκην τῆς Ἀδριανουπόλεως. Αἱ ἀπὸ τοῦ Βελιγραδίου πληροφορίαι καὶ αἱ ἀνακοινώσεις τῶν ξένων δημοσιογράφων κηρύττουν τὴν ἐξαιρετικὴν δρᾶσιν τῶν Σέρβων, οἵτινες οὐχὶ κἂν περὶ τὰ ἴδια μαχόμενοι, ἀλλὰ συντρέχοντες τὴν ἀδυναμίαν συμμάχων, ἐξεπλήρωσαν καθῆκον ἀπέναντι κοινοῦ ἀγῶνος. Τοῦ καθήκοντος τούτου ἡ ἐπιτέλεσις ἐπήνεγκε τὴν πτῶσιν τῆς ὀχυρᾶς πόλεως, ὥστε καὶ τὴν συνομολόγησιν τῆς εἰρήνης νὰ διευκολύνῃ καὶ εἰς τὸν συμμαχικὸν ἀγῶνα νὰ προσθέσῃ νέαν λάμψιν πολεμικῆς δράσεως. Πρέπει δ' ἀληθῶς νὰ ἐξορθῇ ἡ ἀπὸ στρατιωτικῆς ἐπόψεως Σερβικὴ ἐνέργεια ἐν τῷ ζητήματι τῆς Ἀδριανουπόλεως. Διότι μετὰ τὴν μάχην τοῦ Κουμανόβου δὲν ἐδόθη εὐκαιρία εἰς τὸν γενναῖον Σερβικὸν στρατὸν νὰ ἐπιδείξῃ καὶ τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ καὶ τὴν στρατηγικότητα τῶν ἀρχηγῶν του, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ὅτι τὸ Μοναστήριον κατελήφθη ἄνευ ἥττης, τῶν Τούρκων ὑποχωρησάντων μὲ ἅπαντα τὰ ἐφόδιά των, ὅταν προήλαυνεν ὁ ἡμέτερος στρατὸς, ὅστις καὶ διεσκόρπισε περὶ τὴν Φλώριναν τὴν τακτικῶς ὑποχωρήσασαν τουρκικὴν στρατιάν. Ἡ νίκη τῆς Ἀδριανουπόλεως ἐξῆρεν ὅλα τὰ χαρίσματα τοῦ Σέρβου στρατιώτου ἀπὸ τῆς ἀντοχῆς μέχρι τοῦ θάρρους καὶ τῆς ἐθελοθυσίας ὑπὲρ μιᾶς Ἰδέας. Τοσαύτη ἄλλως τε ὑπῆρξεν ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῆς Σερβικῆς ὁρμῆς, ὥστε καὶ οἱ πολιορκούμενοι ἀρχηγοὶ ἐζήτησαν νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν Σέρβον στρατηγόν. Οὕτω οἱ δύο σύμμαχοι Σέρβοι καὶ Ἕλληνες παρέσχον ἀληθεῖς εἰς τὴν σύμμαχόν των Βουλγαρίαν ὑπηρεσίας. Εἰς τοὺς πρώτους ἀνήκει ἡ πτῶσις τῆς Ἀδριανουπόλεως. Εἰς τοὺς Ἕλληνας ἡ διὰ τοῦ στόλου ἀποκοπὴ πάσης ἐνισχύσεως τῶν ἀντιμετωπισασῶν τοὺς Βουλγάρους τουρκικῶν στρατιῶν. Διότι ἀναμφιβόλως ἡ ἀπουσία τῆς συμμετοχῆς τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου θὰ καθίστα εὐχερῆ τὴν μεταγωγὴν διακοσίων χιλιάδων τουρκικοῦ στρατοῦ τῆς Ἀσίας, ἄριστα ἐξωπλισμένου καὶ μὴ μετασχόντος τοῦ πανικοῦ τῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν. Λέγομεν πάντα ταῦτα διὰ νὰ ἐνδείξωμεν, ὁπόση ἐπεκράτησε μεταξὺ τῶν συμμάχων ἀλληλεγγύη ἐν τῷ κοινῷ ἀγῶνι, ὅστις ἐὰν δὲν ἐτερματίσθη κατὰ τύπους εἰσέτι, βεβαίως κατ' οὐσίαν ἔχει λήξει καὶ αἱ δηλώσεις τοῦ Ἄγγλου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ἦλθον ν' ἀφαιρέσωσι πᾶσαν περὶ τοῦ ἀντιθέτου κρίσιν. Τῆς ἀλληλεγγύης ταύτης τ' ἀποτελέσματα βεβαίως θὰ ἐπιδράσωσιν ἐν τῇ περαιτέρῳ ἐξελίξει τῶν σχέσεων τῶν συμμάχων. Διότι οἱ κίνδυνοι τῆς διανομῆς θὰ ἀποσοβηθῶσιν, ἐλπίζεμεν, καὶ θὰ ἐνοηθῇ, ὅτι ἡ σύμπραξις τῶν συμμάχων εἶχεν ὑπ' ὄψει τὸν καθαρῶς ἀπελευθερωτικὸν πόλεμον. Ὅτι δὲ περὶ ἀπελευθερωτικοῦ πολέμου ἐπρόκειτο καταδεικνύει καὶ ἡ τελευταία αὕτη ἐν Ἀδριανουπόλει σύμπραξις τῶν Σέρβων, ἥτις δοξάσασα τὰ Σερβικὰ ὅπλα μετὰ τῶν Βουλγαρικῶν, παρέσχε διὰ τόσων θυσιῶν ἐκ μέρους τῆς Σερβίας νίκην ὑπὲρ ἀπελευθερώσεως πληθυσμῶν καὶ ἀποδόσεως αὐτῶν εἰς τὴν χριστιανοσύνην, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐθνικῆς ὑπάρξεώς των τ' ἀγαθά.

ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΡΗΝ

ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΣΤΡΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

—'Η μεταφυσικὴ ἐπιστήμη
—'Η πρόοδος τῶν ἐπιστημῶν
—'Ο βίος τῶν Ἀρείων

ΑΠΟ ΕΝ ΝΕΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη οἱ μυθιστοριογράφοι ὡμίλησαν πολὺ περὶ τοῦ πλανήτου Ἄρεως. Ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι ὁ κ. Λῃμπῆτερ, εἰς ἔργον ἐπιγραφόμενον αἱ «Μεταφυσικαὶ ἐπιστῆμαι ἐν τῇ φύσει» δηλοῖ, ὅτι ἔκαμε πλείστας ἐπισκέψεις εἰς τὸν πλανήτην τοῦτον. Τὸ ἔργον τοῦ κ. Λῃμπῆτερ, γραφὲν ἀγγλιστὶ μετεφράσθη εἰς πλέον τῶν δέκα γλωσσῶν ἤδη. Ὑπάρχουσιν ἀνὰ τὸν κόσμον χιλιάδες θεοσόφων, οἵτινες φρονοῦσιν, ὅτι ὁ κ. Λῃμπῆτερ, δὲν εἶνε δυνατὸν οὔτε νὰ ἀπατηθῇ, οὔτε νὰ τοὺς ἀπατήσῃ. Ἄλλως ὁ κ. Λῃμπῆτερ, ὅστις εἶνε εἷς ἐκ τῶν γνωστοτέρων θεοσόφων, οἵτινες συνδέονται πρὸς τὸ Ἰνδικὸν κέντρον τοῦ Ἀδυάρ, ἔγραψε περὶ τῶν μεταφυσικῶν ἐπιστημῶν ὁλόκληρον βιβλιοθήκην καὶ τὰ ταξείδια τὰ ὁποῖα ἔκαμεν ἀπὸ τὴν Γῆν εἰς τὸν Ἄρην δὲν εἶνε εἰ μὴ ἐπεισόδιον ὅλως διόλου κανονικὸν πλήθους ἐξερευνήσεων, πολλάκις ἀκόμη περισσότερον ἐκπληκτικῶν.

Πῶς δύναταί τις νὰ μεταβῇ εἰς τὸν Ἄρην; Πρέπει πρὸς τοῦτο νὰ δύναται νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ σῶμά του ἀποκοιμισμένον καὶ νὰ χρησιμοποιήσῃ ὡς ὄχημα τὸ ἀστρῷον του σῶμα, ὁηλαδὴ τὸ ἀόρατον ἐκεῖνο σῶμα, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν ὕπνον ἀποσπᾶται τοῦ σωματικοῦ περικλύμματος καὶ κάμνει ἀόριστα ἢ ἀκριβῆ πειράματα, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐξέλιξεώς του.

Ὁ κ. Λῃμπῆτερ, ὅστις εἶνε δεδοκιμασμένος μεταφυσικός, δὲν εὑρίσκει οὐδεμίαν δυσκολίαν εἰς τὰς ἐξωτερικεύσεις ταύτας, αἵτινες ἐνίοτε βαίνουσι παλὺ μακράν, διότι ἐπιτρέπουσιν εἰς αὐτὸν νὰ διέλθῃ τὰ εἴκοσι περίπου ἑκατομμύρια λεύγας, αἵτινες μᾶς χωρίζουσι τοῦ Ἄρεως.

Μεταξὺ ὅλων τῶν περιέργων ἀποκαλύψεων, τὰς ὁποίας περιέχει τὸ τελευταῖόν του ἔργον, ἡ περιγραφὴ τοῦ Ἀρείου βίου καταπλήσσει διὰ τῆς ἀκριβείας ἐν τῇ περιγραφῇ.

Ὁ πλανήτης διαβρέχεται ὑπὸ διωρύγων ἐξ ὧν τινες διπλοῖ χάρις εἰς τὴν προβλεπτικότητα τῶν Ἀρείων μηχανικῶν. Αἱ διώρυγες αὗται ὑποδιαιροῦνται εἰς χιλιάδας μικρὰς διακλαδώσεις τόσον ἐπιδεξίως διευθετημένας, ὥστε ἑκάστη διῶρυξ καθιστᾷ εὔφορον τὴν χώραν εἰς πλάτος περισσότερον τῶν 100 χιλιομέτρων.

Ἡ μορφὴ τῶν Ἀρείων δὲν διαφέρει τῆς ἰδικῆς μας, εἰμὴ κατὰ τὸ ὅτι εἶνε μικρότεροι ἡμῶν. Τὸ σῶμα των εἶνε πλατύτερον τοῦ ἰδικοῦ μας διότι τὸ στῆθος ἔχει μεγάλην δύναμιν. Τοῦτο ἀναμφιβόλως ὀφείλεται εἰς τὴν ἔλλειψιν ἀέρος, ἥτις ἀναγκάζει πρὸς συχνοτέραν ἀναπνοὴν ἵνα τὸ ὀξυγόνον εἰσέλθῃ ἐντὸς τοῦ αἵματος. Ἡ πλειονότης ἔχει τὴν κόμην κιτρίνην καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς κυανοῦς, ὀλίγον τι ὅπως οἱ Νορβηγοί.

Ἡ περιγραφὴ τῶν οἰκιῶν των εἶνε ἐλκυστική. Εἰς τὸ μέσον κήπων εἰς τοὺς ὁποίους ἀφθονοῦσι τὰ θαυμαστότερα τῶν ἀνθέων, εἶνε ἐκτισμέναι αἱ οἰκίαι δι' ὑλικῶν, ἅτινα ὁμοιάζουσι πρὸς ὕαλον. Ἀλλ' ἡ ὕαλος αὕτη εἶνε τοιουτρόπως λαξευμένη, ὥστε ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ βλέπει τις τὸ πανόραμα, ἐνῷ ἔξωθεν δὲν δύναταί τις νὰ ἴδῃ εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Αἱ θύραι δὲν ἔχουσι σύρτας καὶ γλυστρῶσιν εἰς τὸν τοῖχον.

Οἱ Ἄρειοι εἶνε κατὰ πολὺ περισσότερον προωδευμένοι. Οὕτω δύνανται νὰ σημειώσωσι τὰς σκέψεις των ὁμιλοῦντες ἐντὸς μικροῦ κυτίου.

Ὁ Ἄρειος λαὸς, ὅστις ἐτελειοποίησε τὸν ἠλεκτρισμὸν διὰ νὰ ἐξοικονομῇ τρόπον, ἐξεγύμνασε διάφορα εἴδη κατοικιδίων ζώων εἰς βαθμὸν τοσοῦτον ὑπέροχον, ὥστε τὰ ζῷα ταῦτα ἐνεργοῦσι τὸ μεγαλείτερον μέρος τῆς ἐργασίας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ οἴκου καὶ εἰς τὴν κηπουρικήν.

Ἡ πολυγαμία εἶνε ἐν ἰσχύει καὶ τὰ τέκνα ἀνατρέφονται ὑπὸ τοῦ Κράτους. Ὁ βασιλεὺς ὑποδεικνύει τὸν διάδοχόν του μεταξὺ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους.

Ἡ ἰατρικὴ ἔχει τόσον τελειοποιηθῆ παρὰ τοῖς Ἀρείοις, ὥστε αἱ νόσοι προλαμβάνονται πάντοτε ἀσφαλῶς. Κατόπιν μακρᾶς ὑπάρξεως ἡ ἐπιθυμία τῆς ζωῆς σβέννυται καὶ γενικῶς οἱ γέροντες ἀπευθύνονται πρὸς ἐπιστημονικὴν σχολὴν ἥτις τοὺς θανατώνει ἄνευ ὀδύνης. Οἱ Ἄρειοι δὲν ἔχουσιν οὔτε θρῆσκευμα οὔτε ἐκκλησίαν καὶ εἶνε ἁπλῶς ὑλισταὶ καὶ θεωροῦσιν ὡς ἔγκλημα τὸ νὰ πιστεύῃ τις πάν ὅ,τι δὲν ἀποδεικνύεται ἐπιστημονικῶς.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΤΟ ΘΕΑΜΑ

Ἡ κηδεία, μία μάλιστα Βασιλικὴ κηδεία, εἶνε θέαμα ἢ ὄχι;

Εἶνε θέαμα.

Φαρισαῖοι καὶ Ἰησοῦται ἀκούσαντες τὴν λέξιν ἐξηγριώθησαν, ἐξανέστησαν, ἔκαμαν δῆθεν τοὺς ἠγανακτημένους καὶ εἶπαν.

— Ἐτολμήσατε νὰ χαρακτηρίσετε τὴν κηδείαν τοῦ βασιλέως, ὡς θέαμα...

Ἰδοὺ μία ἀγανάκτησις ἡ ὁποία φέρνει ναυτίαν καὶ ἡ ὁποία ἀνακατώνει τὸ στομάχι. Ἂν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἦσαν εἰλικρινέστεροι θὰ ὡμολογοῦσαν, ὅτι οἱ χαρακτηρίζοντες μίαν βασιλικὴν κηδείαν ὡς θέαμα, οὔτε τὴν θλῖψιν ἐκείνων οὔτε τὴν τραγικότητά του τοῦ ἀρνοῦνται. Θέαμα, καὶ μάλιστα ψεύτικον θέαμα εἶνε καὶ ὁ Οἰδίπους. Ἐν τούτοις τὰ μάτια τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἀντίκρυσαν ποτὲ ἀδάκρυτα τὸ θέαμα αὐτό. Θέαμα εἶνε καὶ ἡ κηδεία τῆς Ἀλκήστιδος, Καὶ ὅμως εἶνε ἀπὸ τὰ σπανικώτερα θεάματα ποῦ ἠπλώθησαν εἰς τὰ μάτια τοῦ κόσμου.

Καὶ ἐκεῖ πρόκειται περὶ θεάτρου, ὅπου τὸ θέαμα εἶνε καμωμένον ἀπὸ πρίν, καὶ ὅπου ὁ Οἰδίπους δύο δευτερόλεπτα μετὰ τὸ τραγικὸν τέλος του εἰσέρχεται εἰς τὰ παρασκήνια καὶ τρώγει παξιμαδάκι. Καὶ ἡ Ἄλκηστις ποῦ μᾶς φέρνει τὰ δάκρυα σὰ μάτια μόλις κατέβῃ ἀπὸ τὸ νεκροκράβατον δέχεται τοὺς θαυμαστάς της εἰς τὸ καμαρίνι της, καὶ παραδίδεται εἰς τὴν μοδίστραν της διὸ τὰ περαιτέρω.

Διότι τὸ θέαμα, ἡ ἰδιότης τοῦ θεάματος, δὲν ἐμποδίζει τίποτε ἀπὸ τὴν θλῖψιν, ἀπὸ τὴν τραγικότητα, ἀπὸ τὸν οἶκτον τῆς καταστάσεως, τῆς θέσεως, τῆς ἰδέας. Αὐτὴ εἶνε ἄσχετος πρὸς τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος, ἡ ὁποία εἶνε πάντοτε ὁ θάνατος ποῦ διακρίνομεν πίσω ἀπὸ τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ θεάματος.

Καὶ ἡ κηδεία ἑνὸς βασιλέως εἶνε τόσον περισσότερον θέαμα, ὦ Φαρισαῖοι καὶ ὑποκριταί, ὅσον ὁ βασιλεὺς αὐτὸς ἦτο μεγαλείτερος, προσφιλέστερος, ἀγαπητότερος εἰς τὸν λαόν του.

Τὰ πλήθη ποῦ κινοῦνται ὁ λαὸς ποῦ βομβεῖ, τὰ μπαλκόνια ποῦ ἀπειλοῦν νὰ πέσουν, οἱ δρόμοι ποῦ γίνονται ἀδιάβατοι, ὁ σιρατὸς ποῦ περνᾷ, αἱ σολαὶ ποῦ ἀστράφτουν, τὰ κράνη ποῦ γιαλίζουν, οἱ στέφανοι ποῦ προσθέτουν τὴν ποικιλίαν τῶν χρωμάτων ὅλα αὐτὰ εἶνε τὸ θέαμα.

Καὶ εἰς τὸ κέντρον τοῦ θεάματος αὐτοῦ εἶνε ὁ νεκρὸς βασιλεὺς προπεμπόμενος ἀπὸ τὴν ἀγάπην, ἀπὸ τὰ δάκρυα, ἀπὸ τὴν θλῖψιν ἐκείνων οἵτινες κινοῦνται ἀποτελοῦντες μέροςτοῦ θεάματος, καὶ ἐκείνων ποῦ στέκονται διὰ νὰ τὸ ἰδοῦν, ἁπλῶς ὡς θεαταί.

Καὶ ἂν δὲν ἦτο θέαμα ἡ κηδεία, ὄχι μόνον τοῦ βασιλέως ἀλλὰ κάθε ἐπισήμου, καὶ ἴσως καὶ κάθε ἀνεπισήμου, ὁ νεκρὸς δὲν θὰ ἐθάπτετο τὴν ἡμέραν μὲ παράταξιν καὶ μὲ τυπικὸν ἰσχύον καὶ διὰ τὸν ἁπλούστερον ἄνθρωπον, ἀλλὰ θὰ τὸν ἔκοβαν τέσσαρες εἰς τὸν ὦμον καὶ θὰ τὸν ἐπήγαιναν νὰ τὸν θάψουν μὲ τὴν ἴδιαν ἀνεπισημότητα καὶ ἀδιαφορίαν μὲ τὴν ὁποίαν τέσσαρες ἄνθρωποι μεταφέρουν π. χ. ἕνα κιβώτιον εἰς ἕνα καροτσάκι.

Ἀλλὰ νὰ γίνεται μία κηδεία μὲ τόσην ἐπισημότητα, μὲ χρυσάφια, στολές, ξίφη, μουσικὴν, τύμπανα, τυπικὸν, πρόβες, ἄνθη, καὶ νὰ μᾶς εἰδοποιῆται ὅτι δὲν εἶνε θέαμα, ὅτι ἐπομένως εἶνε περιττὸν νὰ τὸ ἰδοῦμε, κραυγὴ κακοπιστία τοῦ κοινοτέρου εἴδους, καὶ δημοκοσία ἀπὸ ἐκείνας τῶν ὁποίων τὰ κεραμίδια ἐξεγείρονται ἀπὸ ἀγανάκτησιν.

Καὶ μόνον πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι αὐτὸ λέγεται διὰ νὰ λεχθῇ κάτι διαφορετικὸν καὶ ὡς ἀπόπειρα ἀγρεύσεως πρωτοτυπίας. Ἀφοῦ οἱ ἄλλοι λέγουν ὅτι εἶνε θέαμα μία κηδεία, διατί νὰ μὴν ἀκουσθῇ καὶ ἕνας ὁ ὁποῖος νὰ θεωρῇ τὸν χαρακτηρισμὸν ὡς ἱερόσυλον;

Οὔτε εἶνε θέαμα μόνον ἡ κηδεία τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ οὔτε αὐτὰ «συμβαίνουν μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα» κατὰ τὴν φράσιν ποῦ καθιέρωσαν οἱ κοσμογυρισμένοι ἄνθρωποι, οἱ ταξειδεύοντες μέχρις Ὠρωποῦ πρὸς Ἀνατολὰς καὶ μέχρι Μεγάρων πρὸς Δύσιν.

Αὐτὰ συμβαίνουν παντοῦ. Πρὸ ὀλίγου ἀκόμη ἐκηδεύθη ἕνας ἄλλος ἀγαπητὸς εἰς τὸν λαόν του, ὁ βασιλεὺς Ἐδουάρδος τῆς Ἀγγλίας καὶ οἱ Ἄγγλοι, εἰς τὴν κηδείαν του ἐφιλοτιμήθησαν νὰ κάμουν ἐπιδεικτικώτατον καὶ μεγαλοπρεπέστατον θέαμα καὶ ἔστησαν ἐξέδρας διὰ τὸν λαὸν καὶ—φρίκη!—διώρισαν σκηνοθέτην ὁ ὁποῖος ἔκαμεν, ὦ Ἱεροσυλία!—πρόβες, μάλιστα, ἔκαμε πρόβες, διὰ νὰ ἴδῃ πῶς θὰ κινηθοῦν λαὶ αἱ χιλιάδες τῶν κομπάρσων, πῶς θὰ γίνῃ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματος τελεία, πῶς θὰ κατα τλαγῇ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον τὸ μάτι τοῦ θεατοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον πάντοτε θὰ ὑπάρχῃ μία γωνία ποῦ νὰ τρέχουν δάκρυα.

Ἔγινε λοιπὸν θέαμα ἡ κηδεία τοῦ Ἐδουάρδου καὶ ὄχι μόνον ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς Ἀγγλίας δὲν ἔπαθε τίποτε, ὄχι μόνον ἡ ἱερότης τῆς θλίψεως δὲν ἐμειώθη, ἀλλ' οὔτε κ' ἐθεωρήθη ὅτι τάχα δὲν τὸν ἐλυπήθησαν οἱ Ἄγγλοι τὸν βασιλέα των καὶ τὸν ἐκήδευσαν κατὰ τρόπον θεαματικώκατον.

Καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας συζητεῖται ἀκόμη ἂν ἡ κηδεία τοῦ Βασιλέως εἶνε θέαμα, καὶ ἐκεῖνος ποῦ θὰ τολμήσῃ νὰ τὸ εἰπῇ καθαρὰ τρέχει τὸν κίνδυνον νὰ ἀκούσῃ ὅτι εἶνε ἐπιπόλαιος, ὑβριστὴς καὶ ἱερόσυλος. Ὡς νὰ μὴν εἶνε ὑπέροχον θρησκευτικὸν θέαμα, ἡ σειρὰ ὅλων των παραστάσεων τῆς ἑβδομάδος τῶν Παθῶν καὶ ὡς νὰ μὴν ἐχαρακτηρίσθη ὡς ἀνεφίκτως τραγικὸν θεατρικὸν δρᾶμα ὁ ἐπιτάφιος.

Θὰ μοῦ εἰπῆτε αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἀραδειάζω ἐδῶ τὰ γνωρίζουν πολὺ καλὰ καὶ ἐκεῖνοι ποῦ ἐφάνησαν ὅτι ἠγανάκτησαν, διότι ἡ κηδεία τοῦ Βασιλέως ἐθεωρήθη θέαμα. Συμφωνῶ καὶ παύω.

Γ. Β. ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ

Αἱ ἀσθένειαι τοῦ προϊστορικοῦ ἀνθρώπου

Ἐπικρατεῖ γενικῶς ἡ γνώμη ὅτι ἡ γενεά μας μασείζεται ὑπὸ ἀσθενειῶν πολὺ περισσότερον ἀφ' ὅσον ἐμαστίζοντο αἱ γενεαὶ τῶν παρελθόντων.

Ἐν τούτοις ὁ καθηγητὴς Παῦλος Ραϋμόνδος γράφει εἰς τὸν «Ἀσκληπιάδην» τῶν Παρισίων ὅτι οἱ ἀπώτατοι ἡμῶν πρόγονοι ἐγνώριζον ἤδη τὰς γλυκύτητας τοῦ συναχώματος καὶ τῶν ρευματισμῶν. Ὁ καθηγητὴς Ρ. ὑμόνδος εὗρεν ἴχνη πλείστων ἀσθενειῶν εἰς τὰ ὀστᾶ τῆς λιθίνης περιόδου. Καὶ ἡ ἀρθρίτις δὲν ἦτο προνόμιον μόνον τῶν ἀνθρώπων διότι πλεῖστοι ἀτυχεῖς ἄρκτοι εἰς τὴν ὑγρασίαν τῶν σπηλαίων ἐγένοντο ρευματικοὶ καὶ παραλυτικοί. Πλεῖστοι ὑπέστησαν θραύσεις τῶν κνημῶν καὶ τῶν βραχιόνων. Ἡ φυματίωσις ἦτο ἤδη κληρονομική καὶ ἔκαμνε πολυάριθμα θύματα μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Ἀνευρίσκονται ἐπίσης πλεῖστα ἴχνη θεραπευθείσης σπονδυλίτιδος.

Πόθεν προέρχονται τὰ ὄνειρα

Εἰς σπουδαιοτάτην μελέτην περὶ τῆς προελεύσεως τῶν ὀνείρων, ὁ στρατιωτικὸς ἰατρὸς δόκτωρ Ἀρχάνζελ Μεννέλλα λέγει, ὅτι καθ' ἃ συμπεραίνει τὸ φαινόμενον τῶν ὀνείρων ὀφείλεται εἰς δύο παράγοντας, ἤτοι εἰς τὴν ἄδηλον ἀνείδρασιν τῶν αἰσθητικῶν κέντρων τοῦ ἐγκεφάλου καὶ εἰς τοξίνας κυκλοφορούσας ἐν τῷ αἵματι, αἵτινες χρησιμεύουν ὡς τονοτικαί. Ὑπάρχουσι δὲ εἴκοσι καὶ μία ἐκδηλώσεις ὀφειλόμεναι εἰς τὰς δύο ταύτας αἰτίας, πότε συνδυασμέναι καὶ πότε ἀπομεμονωμέναι. Ὁ δόκτωρ Μεννέλλα παρετήρησεν ὅτι αἱ τοξίναι αὗται εἰς τοὺς ὑγιεῖς ἔχουσι κυριωτέρας καὶ σταθερωτέρας πηγὰς τὰ πεπτικὰ ὄργανα, ἀναμιγνυόμεναι μετὰ τῶν τοξινῶν, αἵτινες σχηματίζονται εἰς τοὺς μῦς καὶ εἰς τὸν ἐγκέφαλον μετὰ τὴν κόπωσιν καὶ εἰς ὁλόκληρον τὸν ὀργανισμόν.

Αἱ νοσηραὶ μορφαὶ τῶν πλέον ἀλλοκότων καὶ ἀνησυχητικῶν ὀνείρων ὀφείλονται εἰς ἐνδοκρανικοὺς καὶ γαστροεντερικοὺς ἐντοπισμοὺς τῶν τοξινῶν. Ἡ ζωηρότης τῶν ὀνείρων δὲν ἔχει σχέσιν μετὰ τῆς πιθανῆς νόσου, ἀλλὰ σχετίζεται μετὰ τῆς ποσότητος καὶ τῆς ποιότητος τῶν τοξινῶν, τὰς ὁποίας ἡ ἀσθένεια θέτει εἰς κυκλοφορίαν.

Ἡ ἐγκεφαλικὴ κυκλοφορία ἔχει ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ζωηρότητος τῶν ὀνείρων, πράγματι δὲ παρὰ τοῖς νηπίοις τὰ ὄνειρα εἶνε ζωηρὰ καὶ παρὰ τοῖς γέροσιν εἶνε ἀμυδρά.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΩΤΙΚΑ-ΗΘΗ

[Ὁ παρισινὸς «Χρόνος» ἀναδημοσιεύει τὴν περιγραφὴν μιᾶς τραγῳδίας διὰ τὴν τιμὴν, ἥτις ἐξετυλίχθη περὶ τὰ μέσα τοῦ 1840 εἰς τὰ Μαυροβουνιωτικὰ ὄρη. Ἰδοὺ ἡ ἱστορία:]

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὁ πλούσιος Ρῶσσος ἔμπορος Νίρζιτε Ἀνδρέγιεβιτς Ζαχάρωφ, εἶχεν ἐγκατασταθῆ εἰς τὸ Βελιγράδιον, ἀπέναντι ἀπὸ τὸ Κονάκι τοῦ Ἡγεμόνος. Ὁ Ζαχάρωφ, εἶχε δύο υἱοὺς τὸν Νικόλαον καὶ τὸν Παῦλον ἀξιωματικοὺς εἰς τὰ ρωσσικὰ ἱππικὰ στρατεύματα. Οἱ δύο νέοι μὲ ἄδειαν μετέβησαν πλησίον τοῦ πατρός των εἰς τὸ Βελιγράδιον, ὅπου ἐγνώρισαν τὸν Μιλὰν Δούχοβιτς νεαρὸν Μαυροβούνιον εὐπατρίδην πρωτότοκον υἱὸν τοῦ Βογιάρου Δοῦκα Ὄρλιτς, ὅστις εἶχεν ἐννέα τέκνα, ὀκτὼ υἱοὺς καὶ μίαν θυγατέρα.

Φιλοξενηθεὶς μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τοῦ Ζαχάρωφ ὁ Μιλὰν Δούχοβιτς, ἀπεφάσισεν ἀναχωρῶν νὰ καλέσῃ τοὺς δύο φίλους του ἀξιωματικοὺς νὰ τὸν ἀκολουθήσουν εἰς τὸν πύργον τῆς Μπροσκιάζοβας, ὅπου διέμενεν ἡ οἰκογένειά του.

Ὁ Νικόλαος καὶ ὁ Παῦλος Ζαχάρωφ ἐγένοντο δεκτοὶ μὲ ἀδελφικὴν ἀγάπην εἰς τὸν πύργον, ὅπου ἑορταὶ καὶ πανηγύρεις ἐδοθήσαν πρὸς τιμήν των, πάντες δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ Δούκα Ὄρλιτς τοὺς ἐπεριποιήθησαν. Καὶ ἡ κόρη δὲ τοῦ Βογιάρου καὶ τέλος ἡ ἀνεψιά του τὰ καλλίτερά των στολίσματα ἐφόρεσαν διὰ νὰ τοὺς τιμήσουν. Καὶ αἱ πανηγύρεις διεδέχοντο τὰς ἑορτὰς καὶ ἡ χαρὰ τὴν εὐχαρίστησιν.

Δι' αὐτὸ οἱ πλέον εὐτυχισμένοι ἐλογίζοντο οἱ δύο ξένοι τοῦ πύργου Μπροσκιάζοβας.

Μίαν νύκτα ὁ Μιλὰν ἤκουσε τοὺς μυκηθμοὺς ἀγέλης λευκῶν ἄρκτων. Εὐκαιρία θαυμαστὴ διὰ τὸ κυνήγιον. Ἐσηκώθη γρήγορα, ἐφόρεσε τὴν στολήν καὶ τὴν ἁρματωσιάν του καὶ ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ δωμά του νὰ ἐξυπνήσῃ ὅλον τὸν πύργον διὰ νὰ σπεύσῃ εἰς τὸ κυνήγιον τῶν ἄρκτων.

Ὅταν εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον τῶν δύο ξένων μὲ κατάπληξιν καὶ ἔπεισα μὲ φρίκην εἶδεν αὐτοὺς νὰ κοιμῶνται βαθειὰ καὶ σφιχταγκαλιασμένοι μὲ τὴν κόρην τοῦ Δοῦκα Ὄρλιτς καὶ μὲ τὴν ἀνεψιάν του.

Μίαν στιγμὴν ἠθέλησε νὰ τοὺς σφάξῃ μὲ τὸ γυμνὸν σπαθί. Ἀλλ' ἔπειτα τοὺς ἀμπάρωσε καλὰ καὶ ἔτρεξε νὰ ἐξυπνήσῃ ὅλον τὸν πύργον διὰ νὰ ἴδοῦν τὴν ἀτιμίαν των καὶ νὰ ἐκπλύνῃ τὴν ἐντροπήν.

Εἰς τὸ μεγάλο δῶμα, κάτω ἀπὸ τὰ κρεμασμένα ἅρματα προγόνων, οἱ ὁποῖοι πάντοτε ἐνίκησαν τοὺς ἐχθροὺς, ὁ γέρων Δούκας μὲ τοὺς ὀκτὼ υἱοὺς ἔφερε δεμένους μὲ τὰ σίδερα τοὺς δύο ξένους καὶ τὰ δύο μαραμμένα τριαντάφυλλα.

— Πρὶν σᾶς γδάρωμεν ζωντανοὺς, θέλω νὰ σᾶς δικάσωμεν, εἶπεν ὁ γέρων Βογιάρος.

— Εἴμεθα ἔνοχοι, ἀνέκραξεν ἡ μοναχοκόρη τοῦ Δούκα.

— Σᾶς ἐντροπιάσαμεν! εἶπε καὶ ἡ ἀνεψιά του.

— Νὰ μᾶς φονεύσετε. Ἔτσι μᾶς πρέπει

ψαν ἀτυχῶς, ἀπρακτοι.

Τοῦτο ἐγένετο διότι ἐλα τὰ σχολεῖα θὰ προσκυνήσωσιν ἐμοῦ τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

Αἱ Ἀρσακειάδες θὰ καταθέσωσιν ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ Βασιλέως ὡραιότατον στέφανον, τοῦ ὁποίου τὰ ἄνθη συνάζουν αἱ ἴδιαι. Ὁ στέφανος θὰ κατασκευασθῇ ὑπ' αὐτῶν τῶν χειρῶν τῶν μελλουσῶν μητέρων τοῦ ἔθνους.

— **Οἱ ἐπίδημοι**

Τὴν 11ην π. μ. ὥραν τῆς χθὲς ἡ Μ. Δούκισσα Μαρία, ὁ Μ. Δοὺξ Κωνσταντίνοβιτς καὶ οἱ πρίγκηπες Ἔρρικος καὶ Ἰωακεὶμ τῆς Ὀρωσσίας μετέβησαν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν καὶ ἠσπάσθησαν τὸν νεκρὸν Βασιλέα.

Ἡ Μ. Δούκισσα Μαρία ἐπροχώρησεν ἀθορύβως πρὸς τὸ φέρετρον, ἐσκόρπισεν ἄφθονίαν δροσερῶν μανεξέδων γύρωθεν αὐτοῦ καὶ κατόπιν ἔκυψεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ νεκροῦ, ἀναλυθεῖσα εἰς δάκρυα καὶ θρήνους.

— **Ἡ ἡμέρα τῆς κηδείας**

Ἐπευθύνως ἀνεκοινώθη χθὲς ὅτι οὐδεμία ἐκλθε μεταβολὴ ὡς πρὸς τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α' ὁρισθεῖσαν ὡς γνωστὸν διὰ τὴν προσεχῆ Τετάρτην.

— **Τὸ Λάβαρον τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος**

Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. ὑπουργεῖον, παρήγγειλε πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς ἵνα διαταχθῇ ὅπως τιμητικὴ φρουρὰ συνοδεύσῃ τὸ ἐκ τῆς Μονῆς τῆς Ἁγίας Λαύρας κομισθησόμενον ἐνταῦθα Λάβαρον τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος διὰ τὴν κηδείαν τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου Α'.

Πρὸς τοῦτο τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς ἀπήντησεν ὅτι τηλεγραφικῶς διέταξε τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Πατρῶν ὅπως ἀποστείλῃ εἰς τὴν εἰρημένην Μονὴν ἀξιωματικὸν μετ' ἀναλόγου δυνάμεως, ἵνα συνοδεύσῃ μέχρις Ἀθηνῶν τὸ Λάβαρον.

— **Αἱ ὧραι τοῦ προσκυνήματος**

Ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Ἀττικοβοιωτίας ἀνακοινοῖ τὰ ἑξῆς σχετικῶς μὲ τὸ προσκύνημα τῆς σοροῦ τοῦ Σεπτοῦ Βασιλέως:

«Καθ' ὑψηλὴν Β. Ἐπιταγὴν φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ, ὅτι ἀπὸ αὔριον Κυριακὴν, τὸ προσκύνημα τῆς σοροῦ τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α' ἄρχεται ἀπὸ τῆς 8 π. μ. ὥρας μέχρι τῆς 6 μ. μ.»

— **Ἡ ἡμέρα τῶν σχολείων**

Ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς κ. Τσιριμῶκος, διὰ εἰδικῆς διαταγῆς του ὥρισεν ὡς ἡμέραν προσκυνήματος διὰ τὰ σχολεῖα τῶν Ἀθηνῶν τὴν προσεχῆ Δευτέραν, ἀπὸ τῆς 1—6 μ. μ.

Πρὸς τοῦτο πάντα τὰ σχολεῖα θὰ παραταχθοῦν ἀπὸ τῆς μεσημβρίας εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Μητροπόλεως καὶ θὰ παρελάσουν, ἀνὰ ἕν, κατὰ τετράδας πρὸ τοῦ νεκροῦ.

Τῶν σχολείων θὰ ἡγεῖται τὸ Ἀρσάκειον.

Αἱ μαθήτριαι τοῦ Ἀνωτέρου Παρθεναγωγείου τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ τμήματος τῶν Ἑλληνίδων μετὰ τῆς διευθυντρίας καὶ διδασκαλισσῶν, μετέβησαν εἰς τὴν Μητρόπολιν χθὲς ὅπως προσκυνήσουν τὸν νεκρὸν Βασιλέα.

— **Τὰ μαθήματα τῶν Σχολείων**

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀπέστειλε πρὸς πάντα τὰ σχολεῖα τοῦ Κράτους ἔγγραφον διὰ τοῦ ὁποίου παραγγέλλει ὅπως διακόψουν τὰ μαθήματα λόγῳ πένθους ἀπὸ τῆς Δευτέρας μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς κηδεύσεως τοῦ Βασιλέως.

— **Ἡ παράδοσις τοῦ Ναυτικοῦ**

Ἀπὸ χθὲς τὸ ἀπόγευμα οἱ τελεταρχαὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ κ. Στράτου ἀσχολοῦνται εἰς τὸν κανονισμὸν διαφόρων λεπτομερειῶν, αἵτινες ἀφορῶσι τὰ τῆς συμμετοχῆς τοῦ Ναυτικοῦ εἰς τὴν κηδείαν τοῦ βασιλέως Γεωργίου.

Ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις ὅπως κατὰ τὴν κηδείαν ἀποτελεσθῶσι δύο τάγματα ἐκ Ναυτικῶν ἀγημάτων. Γενικὸς ἀγηματάρχης ὡρίσθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ὁ ἀντιπλοίαρχος κ. Γεωργαντᾶς.

Ἐπίσης διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Φρουραρχείου ἀπὸ σήμερον 12 ἀνθυποφρουρεῖται τοῦ Β. Ναυτικοῦ, οἵτινες θέλουσι χρησιμεύσει, ὡς ὑποτελεταρχαὶ μέχρι τῆς κηδείας καὶ κατ' αὐτήν.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΣΤΕΦΑΝΩΝ

Ἡ κατάθεσις τῶν στεφάνων, ἐξηκολούθησε καὶ χθὲς περὶ τὴν σεπτὴν σορὸν τοῦ Βασιλέως.

Οἱ στέφανοι κομιζόμενοι ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ δι' ἀναῦλων ὑπὸ τῶν καταθετῶν, παρελαμβάνοντο ὑπὸ τοῦ ἐποπτεύοντος τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ ναοῦ διὰ στεφάνων διακόσμησιν κ. Χρ. Ἠλιοπούλου.

Καὶ μέρος μὲν τῶν στεφάνων ἀνηρτήθησαν ἐπὶ τῶν στύλων τοῦ Ναοῦ, ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν τοίχων. Οἱ στέφανοι, πολυτελεῖς, βαρύτιμοι φέροντες μεταξωτὰς πλατείας ταινίας φερούσας χρυσᾶς ἀναθηματικὰς ἐπιγραφάς, πρὸ παντὸς ἰσχυροι, ἀλλὰ καὶ λευκοὶ καὶ ἐκ κλάδων δάφνης καὶ φοινίκων, ἐτοποθετήθησαν μετὰ πολλῆς τῆς φιλοκαλίας, προσδώσαντες οὕτω εἰς τὸν ναὸν ἐξαιρετικὴν ὄψιν, ἐπιβλητικὴν, ἐπιβάλλουσαν. Καὶ ὡμοίαζεν ὁ ναὸς μέγα δελτὸν θερμοκήπιον, ἐνῷ ἀναθάλλουσι τὰ λεπτότερα καὶ πολυτιμότερα τῶν ἀνθέων. Οἱ περισσότεροι τῶν στεφάνων εἶνε ἐκ τεχνητῶν ἀνθέων, ἀλλὰ καὶ τινες ἐξ αὐτῶν εἶνε ἐκ φυσικῶν. Τὸ ἄρωμα δ' αὐτῶν ἐκχέει μεθυστικὰ κύματα ἐν τῷ εὐρεῖ τοῦ Ναοῦ χώρῳ, τὰ δὲ τῶν ἀνθέων βαρέα ἀρώματα ταῦτα μιγνυόμενα μετὰ τῶν εὐόσμων ἀναθυμιάσεων τοῦ θυμιατοῦ ἀποτελοῦσιν ἓν ἄρωμα εὐωδίας περιέργου.

— **Ὁ λαὸς καὶ ὁ στρατός**

Μεταξὺ τῶν κατατεθέντων στεφάνων διακρίνονται δύο, οἱ λαμπρότεροι, ἀποτελούμενοι ἐκ κλάδων δάφνης.

Οἱ κολοσσιαῖοι στέφανοι οὗτοι τοποθετηθέντες ἐπὶ ἑκάστου τῶν δύο μεσαίων στύλων τοῦ ναοῦ, ἐνέχουσιν ἐξαιρετικῶς ἐπιβλητικὴν βαρύτητα.

Ὁ μὲν εἷς ἐκ τῶν μεγίστων στεφάνων τούτων φέρει τὴν χρυσοῦς γράμμασιν ἀφιέρωσιν «Ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων τῷ Βασιλεῖ Γεωργίῳ τῷ Α'.»

Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ, ἐν ὀνόματι αὐτοῦ, κατέθεσαν τὸν βαρύτιμον ἐκεῖνον ἐκ φυσικοῦ φυλλώματος δάφνης στέφανον, εἰς ἔνδειξιν μακρᾶς λατρείας καὶ ἀφοσιώσεως, ἀλλὰ καὶ εὐγνωμοσύνης καὶ ἀναγνωρίσεως, τὰς ὁποίας ὁ ἑλληνικὸς λαὸς αἰσθάνεται ἑαυτὸν ὑπόχρεων νὰ ὁμολογήσῃ πρὸς τὸν Μεγάλον Ἥρωρον τῆς ἐν τῷ μυχῷ τοῦ Θερμαϊκοῦ ἑλληνίδος πόλεως.

Ὁ δ' ἕτερος τῶν στεφάνων, μεγαλείτερος οὗτος πλαισιούμενος διὰ μεγάλου κλάδου φοίνικος, ἐκ τῆς κορυφῆς τοῦ ὁποίου ἐξαρτῶνται δύο πολυτελεῖς μεταξωταὶ ταινίαι, φέρει τὴν ἀφιέρωσιν «Ὁ στρατὸς τῷ Βασιλεῖ αὐτοῦ». Ὁ στέφανος οὗτος εἶνε σεβαρὸς, βαρύς, σκυθρωπός. Ἐκπροσωπεῖ οὗτος τὸν Ἕλληνα στρατιώτην τὸν μεγαλουργήσαντα, τὸν ἐκδικητὴν τῶν δεινῶν τοῦ 97, τὸν ἀπελευθερωτὴν, τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς ἀλκῆς καὶ ὁρμῆς τοῦ ἔθνους. Ὁ στέφανος οὗτος εἶνε ὁ περισσότερον ἔγγυς, ὡς σύμβολον πρὸς τὸν μεγάλον Νεκρόν.

— **Τοῦ Δημαρχείου**

Χθὲς περὶ τὴν 10ην π. μ. ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Σπ. Μερκούρης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κ. Ι. Σόλων καὶ οἱ κ. κ. Δημοτικοὶ Σύμβουλοι ἐν ἐπισήμῳ περιβολῇ καὶ ἐφ' ἁμαξῶν μετέβησαν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν καὶ κατέθεσαν ἐπὶ τῆς σεπτῆς σοροῦ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τὸν ἐκ μέρους τοῦ Δήμου Ἀθηναίων βαρύτιμον στέφανον.

Ὁ στέφανος οὗτος ἐξ ἐπιχρύσου ἀργύρου ἀποτελεῖται ἐκ δύο διασταυρουμένων κλάδων δάφνης οἱ ὁποῖοι εἰς τὸ κάτω αὐτῶν ἄκρον συνδέονται διὰ ταινίας ἐπίσης ἐξ ἐπιχρυσωμένου ἀργύρου. Εἰς τὸ μέσον τοῦ στεφάνου ὑπάρχει τὸ σῆμα τοῦ Δήμου, κεφαλὴ Ἀθηνᾶς προμάχου θαυμασίως κατεσκευασμένης. Ὁ στέφανος περικλείεται ὑπὸ πλαισίου ἐκ ξύλου μαονίου χρυσοποικίλτου, στηρίζεται δὲ ἐπὶ φόντου ἐξ ἐκλεκτοῦ βελούδου λευκοκυάνου, εἰκονίζοντος τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν.

— **Τῶν Κεφαλλήνων**

Οἱ Δῆμοι Ἀργοστολίου καὶ Ληξουρίου ἀνέθηκαν τῷ βουλευτῇ Κεφαλληνίας κ. Α. Τυπάλδῳ Μπασιᾶ ὅπως καταθέσῃ στέφανον καὶ ἀντιπροσωπεύσῃ αὐτοὺς κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ μεταστάντος Βασιλέως. Συμφώνως μὲ τὰ κανονισθέντα ἀνηρτήθησαν ἤδη ἀμφότεροι οἱ στέφανοι οὗτοι μεγαλοπρεπέστατοι ἐκ φυσικῶν ἀνθέων καὶ δάφνης εἰς περίβλεπτον θέσιν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ.

— **Τῶν Κηφισιωτῶν**

Οἱ κάτοικοι τῆς κωμοπόλεως Κηφισίας θὰ καταθέσωσιν εἰς τὴν Σορὸν τοῦ Βασιλέως μεγαλοπρεπῆ στέφανον ἐκ δάφνης.

Τὸν στέφανον θὰ καταθέσουν ἐν σώματι οἱ Κηφισιῶται κατερχόμενοι εἰς Ἀθήνας ἐκ Κηφισίας πεζῇ. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ κατηρτίσθη ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ. κ. Νικ. Δαρίβα, Γ. Κατσίμπα, Γ. Π. Κούρτη, ἡ ὁποία ἀνέλαβε τὰ τῆς παρασκευῆς τοῦ στεφάνου.

— **Τοῦ ἐργοστασίου Ἔρχαρδ**

Τὸ Γερμανικὸν ἐργοστάσιον πυροβόλων Ἔρχαρδ θὰ καταθέσῃ εἰς τὸν νεκρὸν Βασιλέα στέφανον διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ κ. Ρότσιλδ.

— **Τοῦ Πανεπιστημίου**

Ἡ Πρυτανεία τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου παρήγγειλε διὰ τὴν κηδείαν τοῦ Βασιλέως πολυτελέστατον στέφανον εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἐπειδὴ ὅμως δυνατὸν ὁ στέφανος νὰ μὴ προφθάσῃ νὰ εὑρίσκεται ἐνταῦθα τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας, ἀπεφασίσθη ὅπως κατατεθῇ εἰς τὸ μαυσωλεῖον.

— **Τοῦ Δήμου Πειραιῶς**

Ἡ ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πειραιῶς ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν Δημ. Συμβούλων κ.κ. Λυκούδη, Κόλλα, Τσιλιμίγκρα, Παπαδοπούλου καὶ Κοτσώνη παρήγγειλεν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις χρυσοχοεῖον τοῦ κ. Πομόνη πολυτελέστατον ἀργυροῦν στέφανον, ὃν θέλει καταθέσει ἐπὶ τῆς σεπτῆς σοροῦ τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως.

Ἐπὶ τοῦ στεφάνου ὑπάρχει καλλιτεχνικωτάτη ταινία φέρουσα τὴν ἑξῆς ἐπιγραφήν:

«Τῷ ἐθνομάρτυρι Βασιλεῖ Γεωργίῳ τῷ Α' ὁ ΔῆμοςΠειραιῶς».

Ὁ πολυτελέστος οὗτος στέφανος τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία ἀνέρχεται εἰς 3000 δραχμὰς, θέλει καταταθῇ εἰς τὸ ναὸν τῆς Μητροπόλεως ὑπὸ τῆς οἰκείας ἐκ Δημ. Συμβούλων ἐπιτροπῆς, ἥτις θὰ ἐπιδώσῃ καὶ τὸ ψήφισμα τοῦ Δήμου γεγραμμένον ἐπὶ μεμβράνης.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΚΗΔΕΙΑΣ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἤρχισεν ὁ καταρτισμὸς, ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων ἄλλων ὑπηρεσιῶν τοῦ ἐπισήμου προγράμματος διὰ τὴν κηδείαν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

Κατὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ προγράμματος παρίστατο χθὲς τὸ ἀπόγευμα ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ρέπουλης, ὁ αὐλάρχης τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου κ. Μερκάτης καὶ οἱ τμηματάρχαι κ. κ. Π. Μαζαράκης καὶ Α. Πάλλης.

Κατὰ τὰς γνωσθείσας λεπτομερείας, θὰ προηγῆται ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια, θὰ ἕπωνται οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἑστεμμένων, εἶτα τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, κατόπιν ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς μετὰ τῶν κ. κ. βουλευτῶν καὶ εἶτα αἱ λοιπαὶ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ κατὰ ἱεραρχικὴν τάξιν.

Ἐκ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων περιλαμβάνονται εἰς τὸ ἐπίσημον πρόγραμμα οἱ ἔχοντες τὸν βαθμὸν τοῦ τμηματάρχου.

Διὰ τοῦ προγράμματος τούτου καθορίζονται αἱ ἀποστάσεις κατὰ βαθμοὺς καὶ τμήματα, ἐν εἰδικῷ δὲ διαγράμματι καὶ ἡ θέσις πάντων τῶν ἐπισήμων εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναόν.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν χθὲς τὴν ὀθην μ. μ. ὥραν ἐγένετο δεκτὸς εἰς συνεργασίαν παρὰ τῷ Βασιλεῖ εἰς ὃν ὑπέβαλλε πρὸς ἔγκρισιν τὸ πρόγραμμα.

— **Ἡ στρατιωτικὴ παράταξις**

Τὸ Φρουραρχεῖον ἀπὸ τῆς χθὲς ἤρχισε καταρτίζων τὸ πρόγραμμα τῆς στρατιωτικῆς παρατάξεως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

Κατ' αὐτὸ θὰ παραταχθῶσιν ἐν ὅλῳ 15 χιλιάδες. Τὸ γενικὸν πρόσταγμα θὰ ἔχῃ ὁ Γεν. ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ ὑποστράτηγος κ. Δαγκλῆς.

— **Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν**

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Διομήδης δι' ἡμερησίας διαταγῆς του παρήγγειλεν ὅπως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας τὸ ὑπουργεῖον καὶ τὰ ὑπ' αὐτὸν οἰκονομικὰ γραφεῖα ὦσι κεκλεισμένα μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἀνόδου ἐπ' αὐτῶν εἰς οὐδένα διὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἐκφορὰν. Ἐπίσης παρηγγέλθησαν ὅπως κλεισθῶσι κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὰ παραθυρόφυλλα. Ἐὰν δὲν εἶνε τοῦτο δυνατὸν νὰ ἔχωσιν ἀνημμένα τὰ ἠλεκτρικὰ φῶτα κατὰ τὴν ὥραν τῆς κηδείας.

Ἐπίσης διὰ τηλεγραφικῆς ἐγκυκλίου πρὸς τοὺς Οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς, ὅπως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας παρευρεθῶσιν εἰς τοὺς ναοὺς ὅπου θὰ ψαλῇ ἐπιμνημόσυνος δέησις.

ΞΕΝΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

— **Ἀπὸ τίνας συνίστανται**

Αἱ ξέναι ἀποστολαὶ αἵτινες θὰ παραστῶσι κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως συνεκροτήθησαν οὕτω:

Τῆς **Ἀγγλίας**: Ὁ πρίγκηψ Ἀλέξ. τοῦ Τέκ, ὁ λόρδος Κάνων, ὁ ναύαρχος Μπερκλέλεϋ Μίλν, ἀρχηγὸς τοῦ στόλου τῆς Μεσογείου καὶ ὁ σὲρ Φράνζις Ἔλλιοτ ἀντιπροσωπεύων τὴν Βασίλισσαν Ἀλεξάνδραν. Ξεναγὸς διὰ τὴν Ἀγγλικὴν ἀποστολὴν ὡρίσθη ὁ ἀντισυνταγματάρχης κ. Χαραλάμπης.

Ὁ Ἄγγλος ναύαρχος ἀφικνεῖται, κατὰ τηλεγράφημα πρὸς τὸ Ἀγγλικὸν Προξενεῖον τοῦ Πειραιῶς σήμερον ἐπιβαίνων τοῦ θωρηκτοῦ «Ἰνφλεξιμπλ», συνοδευομένου καὶ ὑπὸ τοῦ τεθωρακισμένου καταδρομικοῦ «Κέντ».

Τῆς **Γερμανίας**: Ὁ πρίγκηψ Ἔρρικος τῆς Πρωσσίας, ὁ πρίγκηψ Ἰωακεὶμ τῆς Πρωσσίας, ὁ βαρῶνος τοῦ Σεκεντὲρ ἀντιναύαρχος, ὁ φὸν Οὔγω ὑπολοχαγὸς, ὁ βαρῶνος Μάλτσαν, ὁ ὑποναύαρχος Τροῦνλερ, ὁ πλοίαρχος Φίλιψ καὶ ὁ ὑποπλοίαρχος Κλίτσιγκ. Ξεναγὸς ὡρίσθη ὁ λοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ κ. Ι. Μεταξᾶς.

Τῆς **Σερβίας**: Ὁ Διάδοχος Ἀλέξανδρος μετὰ τριῶν ὑπασπιστῶν. Ξεναγοὶ ὡρίσθησαν ὁ ἀντισυνταγματάρχης κ. Κοντογιάννης καὶ ὁ ἵλαρχος κ. Λεβίδης.

Πλὴν ὅμως τοῦ Διαδόχου, θ' ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν κυβέρνησιν ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, τὴν Σερβικὴν Βουλὴν πενταμελὴς ὁμὰς βουλευτῶν, καὶ τὴν πόλιν τοῦ Βελιγραδίου ἰσάριθμος ὁμὰς δημοτικῶν συμβούλων.

Τῆς **Βουλγαρίας**: Ὁ Διάδοχος Βόρις. Ξεναγοὶ ὡρίσθησαν ὁ συνταγματάρχης κ. Παρασκευόπουλος καὶ ὁ ἵλαρχος κ. Γρίβας.

Τῆς **Γαλλίας**: Ὁ κ. Ζονὰρ τέως ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ κ. Ἐδουὰρ πλῆρες ὑπουργὸς καὶ ὁ κ. Μπουλανζὲ συνταγματάρχης ὑπασπιστὴς τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἀφικνούμενος τὴν Τρίτην μὲ τὸ «Ἔδγαρ Κυνέ». Ξεναγοὶ ὡρίσθησαν οἱ κ. κ. Πάλλης, Ψαρούδας καὶ Μελᾶς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Τῆς **Ἱσπανίας**: Ὁ Δὸν Κάρλος στρατηγὸς, ὁ μαρχήσιος δὲ Ὄγιος, καὶ ὁ ὑποκόμης τῆς Γκρέτσια. Ξεναγὸς ὡρίσθη ὁ ὑπίλαρχος κ. Παπάγος.

Τῆς **Ρωσσίας** Ὁ Μέγας Δοὺξ Δημήτριος Κωνσταντίνοβιτς, ὁ στρατηγὸς Γκαντῶφ, ὁ πρίγκηψ Μεστερσκυ ὑπασπιστὴς τοῦ Αὐτοκράτορος, ὁ λοχαγὸς Κοροτσεντσὲφ καὶ μία ἀντιπροσωπεία τοῦ πρώτου συντάγματος τοῦ Νεύα. Ξεναγὸς ὡρίσθη ὁ λοχαγὸς κ. Ἰσχόμαχος.

Τῆς **Δανίας**: Ὁ πρίγκηψ Βάλδεμαρ ὁ πρίγκηψ Ἄακ καὶ ὁ ναύαρχος Σχέλλερ. Ξεναγὸς ὡρίσθη ὁ ὑπίλαρχος κ. Σταίκος.

Τῆς **Κουμβερλάνδης**: Ὁ πρίγκηψ Ἔρρικος Αὔγουστος. Ξεναγὸς ὁ ὑπολοχαγὸς κ. Ραγκαβῆς.

Τῆς **Ἰταλίας**: Ὁ κόμης τοῦ Τουρίνου. Ξεναγὸς ὁ ἵλαρχος κ. Μᾶνος.

Τοῦ **Βελγίου**: Ὁ ἐν Ρώμῃ πρεσβευτὴς Βὰν ντὲν Στέεν. Ξεναγὸς ὁ κ. Πολίτης τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Τῆς **Σαξωνίας**: Ὁ κόμης τοῦ Ρέτς. Ξεναγὸς ὁ κ. Κωνσταντινίδης τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Τῆς **Κούβας**: Ὁ ἐν Ρώμῃ πρεσβευτὴς δόκτωρ Δὲ-Τσεσπέντες. Ξεναγὸς ὁ κ. Σαλταφέρας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν,

Τῆς **Ρουμανίας**: Ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς κ. Φλορέσκο.

Τῆς **Αὐστροουγαρίας**: Ὁ βαρῶνος Μπούριαν, αὐτοκρατορικὸς ἀντιπρόσωπος, ὁ συνταγματάρχης Κράζελ, ὁ λοχαγὸς Μπὸμ, ὁ ὑπολοχαγὸς Τρόγιαν. Ξεναγὸς ὁ λοχαγὸς κ. Μεταξᾶς.

Τῆς **Νορβηγίας**: Ὁ συνταγματάρχης Σπὲρκ ἀρχηγὸς τοῦ στρατιωτικοῦ οἴκου τοῦ Βασιλέως, ἀντιπρόσωπος τῆς Α. Μεγαλειότητος. Ξεναγὸς ὁ λοχαγὸς κ. Ρόδιος.

— **Οἱ ξένοι Διάδοχοι**

Τὴν ἑσπέραν τῆς αὔριον ἢ τὸ πολὺ τὴν πρωΐαν τῆς μεθαύριον θὰ ἀφιχθῶσιν οἱ Διάδοχοι τῆς Σερβίας καὶ Βουλγαρίας.

Τούτους θὰ δεξιωθοῦν εἰς τὸν σταθμὸν ὁ Βασιλεὺς, οἱ βασιλόπαιδες Γεώργιος, Ἀνδρέας καὶ Χριστόφορος καὶ ὁ Διάδοχος Γεώργιος.

— **Ἀντιπρόσωπος τοῦ Πατριάρχου Φωτίου**

Διὰ τοῦ ἐξ Ἀλεξανδρείας καταπλεύσαντος χθὲς εἰς τὸν Λιμένα Πειραιῶς ρυτμανικοῦ τῆς γραμμῆς «Δακία» ἀφίκετο ἐκεῖθεν ὁ Μητροπολίτης Τριπολίτιδος μεθ' ἑνὸς ἀρχιμανδρίτου, ὅπως παραστῇ κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἀσθενοῦντος καὶ μὴ δυναμένου νὰ ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Φωτίου.

— **Ἀντιπρόσωποι ἐκ Δράμας**

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 16 Μαρτίου (τηλεγρ.) — Ἀνεχώρησαν κατευθυνόμενοι εἰς Ἀθήνας ὅπως παραστῶσιν εἰς τὴν κηδείαν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ὁ Μητροπολίτης Δράμας μετὰ τριῶν προκρίτων ἀντιπροσώπων τῆς κοινότητος τῆς ἐπαρχίας Δράμας καὶ Ζίχνης, ὁ Μητροπολίτης Στρωμνίτσης μετὰ τριῶν προκρίτων καὶ ὁ Μητροπολίτης Μογλενῶν καὶ Φλωρίνης μετὰ δύο προκρίτων.

— **Οἱ Ἰσραηλῖται Θεσσαλονίκης**

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 16 Μαρτίου (τηλεγρ.) — Ὁ Ἀρχιραββῖνος Θεσσαλονίκης δι' ἐγγράφου πρὸς τὸν Νομάρχην ἀγγέλλει, ὅτι ἡ Ἰσραηλιτικὴ Κοινότης ἐνέκρινεν ὅπως ἀντιπροσωπευθῇ κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου διὰ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀπαρτισθείσης ἐκ τῶν κ. κ. Μοδιάνι δικηγόρου, Μοδιάνο ἰατροῦ, Φερνάνδες Ἀβὲρ τραπεζίτου καὶ Ἰακώβου Λέμπελ ἐμπόρου.

Ἡ ἐπ. τροπὴ ἀναχωρεῖ τὴν Δευτέραν, ὅπως ἐπίσης ἀναχωρεῖ αὔριον ὁ Δήμαρχος μετὰ δύο Δημοτικῶν συμβούλων.

— **Αἱ συντεχνίαι Θεσσαλονίκης**

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 16 Μαρτίου (τηλεγρ.) — Τὸ Σωματεῖον τῶν ἐνταῦθα Συντεχνιῶν ἀπεφάσισε τὴν ἀποστολὴν δύο ἀντιπροσώπων κατὰ τὴν κηδείαν.

— **Οἱ Κορυτσαῖοι κατὰ τὴν κηδείαν**

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 16 Μαρτίου (τηλεγραφικῶς).—Ἡ ἑλληνικὴ Κοινότης Κορυτσᾶς συνελθοῦσα εἰς γενικὴν συνεδρίασιν τὴν 13ην Μαρτίου ἐξέδωκε τὸ ἑπόμενον ψήφισμα:

1) Νὰ ἀντιπροσωπευθῇ ἡ Κοινότης διὰ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς [μεταβαινούσης εἰς Ἀθήνας κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ Βασιλέως.

2) Ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ὑποβάλῃ συλλυπητήρια εἰς τὴν Βασιλομήτορα καὶ τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον τὸν ὁποῖον καὶ νὰ συγχαρῇ ἐπὶ τῇ ἀναρρήσει του.

3) Νὰ καταθέσῃ ἡ ἐπιτροπὴ βαρύτιμον στέφανον ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ Βασιλέως.

4) Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας νὰ τελεσθῇ πάνδημον μνημόσυνον εἰς τὸ ὁποῖον νὰ παραστῶσι οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι διακοπτομένων τῶν μαθημάτων, τὰ σωματεῖα καὶ οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως καὶ τῶν περιχώρων εἰδοποιούμενοι ἁρμοδίως.

5) Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας οἱ κώδωνες πάντων τῶν ναῶν νὰ κρούωνται πενθίμως, συμμετάσχουσι δὲ τῆς τελετῆς οἱ ἱερεῖς ὁλοκλήρου τῆς περιφερείας Κορυτσᾶς.

6) Πάντα τὰ καταστήματα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας νὰ μένωσι κλειστὰ καὶ ἐκφώνησι κατάλληλον λόγον ὁ Μητροπολίτης Κορυτσᾶς Γερμανός.

Ἐπίσης καὶ ἡ μουσουλμανικὴ Κοινότης Κορυτσᾶς ἀπεφάσισεν ὅπως ἀντιπροσωπευθῇ εἰς τὴν κηδείαν διὰ δύο ἀντιπροσώπων μεταβαινόντων εἰς Ἀθήνας ἐκ Κορυτσᾶς.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀφιχθεῖσα τὸ ἑσπέρας ἐνταῦθα καὶ ἀναχωροῦσα αὔριον δι' Ἀθήνας κατηρτίσθη παρὰ τῶν ὁμογενῶν Β. Σιγγέλου, Ραφαὴλ Ἀβραὰμ καὶ Μιχαὴλ Τουρτουλῆ καὶ τῶν μουσουλμάνων Μαχμοὺτ Βέη καὶ Σουλεϊμὰν Βέη τέως βουλευτοῦ ἐν τῇ τουρκικῇ Βουλῇ ἐκλεγέντος ὑπὸ σημαίαν νεοτουρκικήν.

— **Τὸ μνημόσυνον τοῦ Βασιλέως**

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 16Μαρτίου (τηλεγραφικῶς).—Σχετικῶς μὲ τὴν χάραξιν τῆς πλατείας καὶ τὴν ἀνέγερσιν μνημείου εἰς τὸ μέρος ἔνθα ἐδολοφονήθη ὁ Βασιλεύς, ὁ Δήμαρχος διεβίβασεν εἰς τὸν Νομάρχην τὸ ἀκόλουθον ἔγγραφον:

Ἱερὸν φόρον πρὸς τὴν